

La cultura popular de Lloret

FÀBREGAS i BARRI, Esteve.
REBOLLO i TIBAU, Carme.
*La cultura tradicional
i el parlar de Lloret,*
Cercle "Alba de Prima".
Lloret de Mar, 1989.

No hi ha res millor que la cultura popular per conèixer a fons la manera de ser d'un poble i de la seva gent (...). Es pensant en aquesta veritat que ens plau oferir-vos el present recull dels trets més representatius de la cultura tradicional d'aquesta vall marina, extensius, molts d'ells, a tota la comarca de la Selva i a bona part del Principat.

Aquestes paraules dels autors -el matrimoni Fàbregas-Rebollo- que encapçalen l'obra, aclareixen prou bé l'objectiu i la finalitat d'aquest aplec de materials. Un aplec que era d'extrema necessitat degut a la galopant transformació de la vila dins la qual queda emmarcat. Això també ho puntualitzen els autors en subratllar la bona voluntat d'intentar perpetuar en un sol volum, a manera d'un re-

trat moral, quan encara hi som a temps, allò que fou -i que en el fons continua essent- Lloret de Mar, una vila personalíssima, avui en plena creixença i evolució, no sempre en sentit milloratiu.

Es difícil sintetitzar aquí tot l'ampli camp abraçat pels autors en aquesta obra. A part de la introducció "per situar l'acció" i de les referències bibliogràfiques complementàries, el cos del llibre el formen un exhaustiu recull de cançons i entreteniments (de bressol, per educar infants, amb al·lusions personals, amb fórmules eliminatòries, cançons de diada, de tasca, etc.), mimologismes, contes, creences religioses i profanes (referides a les relacions socials, als prometatges, casaments, naixements, defuncions, al bé i al mal). Hi ha, també, una referència a la cuina típica lloretenca i a les danses pròpies, àdhuc a l'arrelament que la sardana té a Lloret.

El llibre conté un llistat dels animals i de les plantes de la contrada, registrats amb el nom corrent o popular. És interessant, igualment, la informació sobre les festes anyals tradicionals, la vida parroquial, els goigs que es canten a la localitat, els jocs de nois i noies, amb detallada descripció, i les llegendes. Els autors repassen també els llinatges lloretencs, indicant les èpoques d'introducció de determinats cognoms a partir de la documentació dels arxius. Es parla dels mals i dels remeis, amb la utilització que la gent feia de les aigües, els olis, els unguents, els pegats, les cures devotes i altres pràctiques.

